

عنوان مقاله:

اثر بخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر الگوهای ارتباطی و رضایت زناشویی زوجین متقاضی طلاق

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

آیت اله فتحی - استادیار پژوهشی پژوهشگاه علوم انتظامی و مطالعات اجتماعی ناجا، تهران، ایران

سارا امامعلیزاده - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی تبریز

شیرین قاسمی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی دانشگاه آزاد اسلامی اهر

سعید شریفی رهنمو - دکتری مطالعات برنامه درسی، دانشگاه بوعلی سینا

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر الگوهای ارتباطی و رضایت زناشویی زوجین متقاضی طلاق بود. مطالعه حاضر از نوع شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون پس آزمون با دو گروه (یک گروه آزمایش و یک گروه کنترل) است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه زنان متقاضی طلاق در مراکز مشاوره شهر ارومیه طی ماه های دی و بهمن ۱۳۹۷ بودند. در ابتدا یک غربالگری از اعضا جامعه مورد مطالعه انجام شد و ۳۰ زوج از زوجینی که نمرات پایینی در پرسشنامه های الگوهای ارتباطی و رضایت زناشویی کسب کرده باشند به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شد و به صورت تصادفی در دو گروه کنترل و آزمایش انتصاب داده شدند. گروه آزمایش به مدت ۱۶ جلسه تحت آموزش پروتکل درمان مبتنی بر پذیرش و پایبندی برای زوج ها لو و مک کی ۲۰۱۷ قرار گرفتند و هر دو گروه پرسش نامه الگوهای ارتباطی CPQ کریستنسن و سالووی ۱۹۸۴ و پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ را به عنوان پیش آزمون و پس آزمون تکمیل کردند. یافته ها نشان داد که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر مولفه های الگوهای ارتباطی زوجین متقاضی طلاق تاثیر دارد ($P < 0/05$) و همچنین درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر مولفه های رضایت زناشویی زوجین متقاضی طلاق تاثیر دارد $P < 0/05$ نتیجه می گیریم درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد می تواند میزان الگوهای ارتباطی و رضایت زناشویی را در میان زوج ها افزایش دهد، بنابراین می توان از این روش درمانی در کنار سایر مداخلات استفاده کرد

کلمات کلیدی:

الگوهای ارتباطی، رضایت زناشویی، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1433929>

